

3510

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

↖
Nu idag håller man här i Wessolrup på den gamla seden att gå omkring och göra rent i varandras stallar på Onsdag jul.

Så sant som i julen (1929) hävde och att man drog in halva gödselstacken i ett stall för att hämmas på den som rätade om stallet.

julsed.

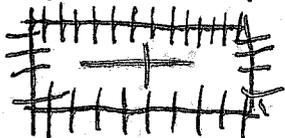
3510

Begravningen i Weslörps by i Glimåkra socken
(Nö delen) börja så qvt som alltid kl. 6 på
morgonen om : dag. I varje fall börjar man
lika klorkan 7 (nårligen 9) helst vil man ha
dem på sökdagar. För avfärdan följ sorg-
huset blir det ordentlig traktering. En "tal-
för" man den s.k. vekanstapiåsten skall
hålla ett tal över liket eller läsa några
psalms och bön innan man gör sig
i väg. ^{Psalmerna spungas också} Sen får man : långsam proces-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2
En begravning
av : dag i
Weslörps

3510
sionstakt mot kyrkan. Vägen dit brukar vara $1\frac{1}{2}$ mil.
Är det en söndag som julfästningen äger rum
stannar man över hägmässan. Vid väntanda
hus utmed vägen i byn är det mejat, så
även i de grannbyar man får igenom på
väg mot kyrkan. Mejsningen är ett särskilt
kapitel. I båda hjulspåren läggs stora
grangrena eller curisrukar. De läggs
takbegräslaktigt med ett kors i mitten.

Hemfärden från kyrkan går fort, by man

3510
brukar "körn till skees" (i Kapp).

Klockan 5 på e.m. vidtas måltiden. Det är nu kokerskans (stegarens) skyldighet att draga ut på tiden med maten, ty kalaset ska nåcka till fram på smätimmarna. Den stegare är inte mycket värd i dessa trakter som inte kan konstera att dra ut på gillet i flera timmar.

Man äter i två lag. Karlar och fruntimmer för sig. Minst en timme skall förflyta mellan varje rätt. Det är ett omfattande bord man bjudes på: smörgåsar-

för kost, buljong, stek, torkad frukt med grädde,
Smörbakelser. Stora mängder mat och dryck, i
det senare fallet öl och dricka + spritvaror.

Bortskän läses högt före och efter maten.
Psalmer sjungas och tal hållas. Efter maten
blir det kaffe + all förmingen man haft med sig.

(Det märkliga är att man än i dag håller
på denna gamla sed, att begravningen skall
vara i nära ett dygn.)

Weeslarps by.

Weeslarps by utgjordes fordom av blott
tre gårdar:

Naregård

Mellangården

Fädergård (Lännergård)

Samtliga dessa tre gårdar ägdes av mäktiga
kommunalsamfund.

Resten av byn utgjordes av torpare.

Dessa tre gårdar finnes kvar än i dag

3510

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17
6

Namn på
gårdarna i
Högarna by

Ågar

Danskens

Skivarens

Truedas

3510

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Manus i
St. Björkeröd.

[Toekew (= kuppern)
Toek-Andonen

3510

Backa - Grennen

Tua - Jons - Elida

Katta - Martinen

Gunnarps - Jasse

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

<
Olmann i
Gunnarps by

3510

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

← 10.

Plenum i

Facedatorps by

Bonna-Lven

Kridare-Karlen

Kassa-Lven

3510

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Almann i
Wesolaps

Arnte - Björner

Schäkten eller Schächt - Agusten

Lajs (Lax-) Euan (efter Lax-torpet)

Halla - Agusten (efter Halla-torpet)

Skotta - Karlen (efter Skotta-torpet)

Lille Lven (sonen)

Stor-Lven (fadern)

3510

Kola-Pellen

Katta-Jessen

Hulta-Antonen (Hultet)

Besa-Johannen (härskamste från den sk.
Biskopsgården)

Kricka-Nolfen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

3510

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

<
Ordnamn i
Rolsböps by

Höga - Pären

{ Rolsböpa - Lasse
{ Taulsa - Lars

Oraniga - Hilding

Göken (från Göktorpet)

Isane - Nissen (isane = ekorre)

3510

Kristine - Nissas - Kalle

Persa - Olav - Johanna

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Olavum:
Fructops
by.

3510

I Wesslarp by är det sed att barnen
skola ha faderns förnamn som tillnamn.
Exempel: Fadern heter August Hansson,
Sonen heter då Per Augustsson.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Sei boks. namn
i Wesslarp

För: Liten fanns det mycket gott om braker
i bl. a. Gärdsjön strax invid Werslarpes by
i Glimåkra socken (Det fanns en mängd små-
sjöar.) Men på en gång skall en firubörning
ha kommit till Werslarpes Södergård för att
tugga mat. Först ville hon ha bröd, sedan
ävel, i detta fallet fisk. Men man nekade
hennes fisk. Då sag hon en sten och
kastade den i den märbelagna sjön och så:

Praxen i
Gärdsjön

"Lå länge den stenen är väl, ska det inte finnas
braxen i Hjöarna häromkring."

Vår 30 i 40 år sedan sänktes Hjöarna och
en strandremsa uppstod. Sedan dess ^{titillag} braxen
i sjön igen. Men nu har vattnet stigit de
senare åren och braxen avtagit. (Förmodligen
är det väl fjunkärnigens sten som börjar bli
vit igen "slutar vår sagesman")